

Ei ompelua

Teille, jotka jaksatte kiinnostua ja lukea näitä juttujani, on alusta alkaen ollut tiedossa ahkera almanakan käyttöni. Kaikilla asioilla on puolensa, niin tälläkin. Merkintöjen ehdotonta plussaa on että tapahtumat eivät ole yhä hatarammaksi tulevan muistin varassa. Hankalimmat tilanteet syntyvät silloin, kun jonkin tiedon haku ei pysähdykään päivään tai pariin. Usein unohdun istumaan ja muistelemaan ja muistelemaan...

Keskustelin muutama päivä sitten jonkun tutun kanssa. Hän kertoi ottaneensa jäykkäkouristusrokotuksen ja tuo tieto käynnisti mielessäni tapahtuman lähes päivälleen viisi vuotta sitten.

Jalkapallon MM- kisat olivat juuri alkaneet Brasiliassa. Olin lähtenyt kesämökiltä aamupäivällä ja ajomatka oli ottanut voimille. Syy, miksi lähdin perjantaina, oli että sunnuntaina olisi uusien työntekijöiden tervetuloilaisuus ja halusin olla siinä mukana. Jalkapallo- ottelu tarjosi minulle matkan jälkeen rentouttavaa katsomista. Jossakin vaiheessa iltaa muistin että minulla oli vielä jäljellä jääkaapissa norjalaista herkkua eli vuohenjuustoa. Siis keittiöön! Juustohöylä tuntui tässä mielitekovaiheessa tarjoavan aivan liian ohuita viipaleita. Otin parhaimman veitsen käteen. Valinta meni vikaan ja voimankäyttö turhan lujaa. Veitsi osui peukaloon ikävin seurauksin. Harkintakykyni ei ollut parhaimmillaan. Löysin onneksi jostain tarpeeksi harsoa ja kangasta että pystyin lähtemään liikkeelle apua saamaan. Asun alueella, jossa on parin kilometrin säteellä monta sairaalaa. Valitsin lähinnä olevan. Ovet avautuivat itsestään ja seisoin tuloaulassa. Huhuilinkin varmaan, kunnes lähdin käytävää pitkin löytääkseni jonkun taloon kuuluvan. Käytävä kääntyi oikealle ja sen päässä oli vastaanottotila ja ystävällinen nainen. Kerroin hänelle tilanteen. Hän katsoi minua ja kättäni ja sanoi:

- Täällä ei ommella, täällä vaan leikataan!

Sitten hän jatkoi:

- Teidän on parasta mennä Haartmaniin. Tilaanko taksin?

Jos kuuluu niihin ihmisiin, joille tuskin koskaan tulee eteen taksin tarvetta, vastaus on tämä. Eli

- Kiitos, mutta ei tarvitse. Pääsen tuosta pysäkiltä hyvin kahdellakin bussilla.

Pysäkillä seisoj nuori nainen. En muista, mistä muusta keskustelimme paitsi että ymmärsin mitä kello oli, kun hän puhui yölinjoista. Bussi tuli aikanaan ja pääsin saamaan hoitoa. Muutama tikki tarvittiin - ja se jäykkäkouristusrokote. Kotiin tultuani tajusin että kellohan oli jo pitkälti lauantain puolella. Tämän almanakkanikin varmisti. Se kertoi päivästä muutakin mielenkiintoista. Aleksander Stubb valittiin kokoomuksen puheenjohtajaksi ja pääministeriksi.

Sanat *ompelu* ja *leikkaus* eivät ole vain sairaalatermejä – ei varsinkaan leikkaus. Sana tuntuu olevan yksi tärkeimmistä, kun ollaan esimerkiksi laatimassa valtiolle uutta

budjettia. Olen kiinnostunut, mutta huomaan putoavani kärryiltä puhuipa asiasta sitten hallitus tai oppositio. Leikkaus näyttää osuvan hyvin harvoin kohteeseen, jonka kumpikin voi hyväksyä. Kokoonkursiminen puolestaan ei tuota hyvää ommelta, olipa kysymys oikeasta haavasta, repeytyneestä kankaasta tai määrärahasta. Asiantuntemus ja viisaus on siis kullanarvoista.

Raamatussa on erityinen viisauden kirjaksi kutsuttu osa eli Sananlaskut. Ellet ole jo tutustunut siihen, aloita nyt! Lähes kolmen vuosituhanen takaa ja meille hyvin erilaisesta kulttuurista ja maisemista nousee pohdintoja ja ohjeita, jotka yllättävät ajankohtaisuudellaan. Valitsen sieltä yhden: Sananlaskut 4: 21 – 23.

”Älä päästä mielestäsi minun sanojani, pidä ne visusti sydämessäsi, sillä ne ovat löytäjälleen elämä, lääke koko hänen ruumiillensa. Ennen muuta varjele sitä, mikä on sydämessäsi – siellä on koko elämäsi lähde.”